

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Podmínky odpovědnosti za přešupek
Diplomant/ka: Tereza Veselá
Autor posudku: doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 66 stran číslovaného textu (bez titulních stran, obsahu, resumé a seznamu literatury) se věnuje problematice právní úpravy přešupků, zejména odpovědnosti za přešupek. Diplomantka vyšla při jejím zpracování z dostupné literatury, z pozitivní právní úpravy a vybrané soudní judikatury. Zpracovávané téma lze považovat za aktuální, a to zejména z toho důvodu, že aktuální právní úprava je účinná teprve od 1. 7. 2019 a přináší pro teorii i praxi mnoho otázek.

Celkově lze hodnotit, že diplomantka zpracování tématu ještě zvládla, že předložená práce překračuje pouhý popis právní úpravy. Je škoda, že se některému ze zkoumaných institutů nevěnovala detailněji tak, aby bylo možné posoudit její vlastní odborný přínos a posunutí nad rámec, který již byl jinými autory zpracován.

Po formální stránce je třeba vytknout, že jednotlivé části práce nejsou číselně řazeny, což v ní znesnadňuje orientaci.

Z formálního hlediska dále vytýkám:

- poznámky pod čarou nejsou zakončovány tečkou;
- diplomantka chybně píše za číslem paragrafu či odstavce zákona čárku (např. na str. 11 v poznámce dole „§5, zákona č.250/2016 Sb., ...“, na str. 12 v poznámce dole „§ 12, odst. 2, zákona č. 40/2009 Sb., ...“);
- nižší pečlivost při dodržování pravidel o psaní čárek ve větách a psaní velkých/malých písmen (např. na str. 5 druhý řádek zdola „ústava“, na str. 6 v druhém odstavci třetí řádek „ústavní soud“, na str. 12 předposlední odstavec „Na rozdíl však od trestných činů, příprava k přešupku není možná.“, na str. 19 poslední odstavec „V případě samostatného útoku, není naplněna skutková podstata ...“).

Za podstatnější pak považuji výtky věcné, z nichž vybírám:

- pokud si již diplomantka zvolila, že se hodlá věnovat i „Vývoji právní úpravy odpovědnosti za přešupky“ (viz str. 3 an.), měla vycházet především z rozboru příslušné právní úpravy, doplněné o odpovídající odbornou literaturu, a ne naznačovat jenom některé dílčí střípky tematiky. Např. čtenář se z práce nedozví, že zákon č. 60/1961 Sb. až do 31. 12. 1969 rozlišoval mezi přešupky a proviněními, ani text práce o věcné příslušnosti k projednávání přešupků (viz s. 5) neodpovídá znění § 20 zákona č. 60/1961 Sb. Zcela mimo realitu je pak tvrzení (str. 5), že „tento zákon (myšleno zákon č. 60/1961 Sb., pozn. autor posudku) byl však záhy vyměněn za nový zákon. Byl jím zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.“
- ke str. 5 pozn. č. 6: žádný „ústavní zákon č. 2/1993 Sb.“ neexistuje, pod č. 2/1993 Sb. vyhlásilo předsednictvo České národní rady Listinu základních práv a svobod jako součást právního řádu České republiky;

- ke str. 8: formulace, že „Správní právo sice není obecně příliš evropským právem ovlivněno, ale části zvláštní je tomu již jinak.“ je velmi problematická, neboť tzv. materiální právní právo je ve značné míře právě určováno právem EU;
- ke str. 9: Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (či „Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod“) je mezinárodní smlouvou, má sice svůj nezpochybnitelný význam i v rámci práva EU a Soudní dvůr EU z ní vychází, ale diplomantka „opomněla“ uvést, že především tuto úmluvu aplikuje Evropský soud pro lidská práva. Je škoda, že diplomantka v práci neprovedla náležitý rozbor těch ustanovení cit. úmluvy, která se týkají podmínek odpovědnosti mj. za přestupky.
- ke str. 9: není vymezeno, jaká je povaha „aktu Rady Evropy o ochraně jednotlivců k aktům správy“, z čeho diplomantka čerpala při hodnocení tohoto dokumentu;
- ke str. 10: formulace, že „protiprávnost musí vždy být trestná“, obecně neplatí, ne každé protiprávní jednání lze trestat;
- ke str. 11: diplomantka formuluje, že „literatura se shoduje ve faktu, že k pokračování není třeba zavinění úmyslného, ale pokračování se lze dopustit i u ryze nedbalostních přestupků“, aniž by uvedla, o jakou konkrétní „literaturu“ se opírá a jaký je její vlastní názor na tuto otázku;
- ke str. 20 an.: diplomantka se nevypořádává s protiprávností jako znakem přestupku, vychází jen z toho, že „formální znaky přestupků jsou znaky skutkové podstaty“ (to nejsou nějaké obecné podmínky odpovědnosti?!)
- ke str. 21 aj.: kniha s názvem Správní trestání je chybně citována. Práce je citována pod jménem autorky Kateřina Frumarová, ačkoli jde o kolektivní práci (Kateřina Frumarová a kolektiv). Pokud diplomantka z této knihy čerpala, měla vždy uvést jméno konkrétního autora této kolektivní monografie, z jehož textu vycházela.
- ke str. 22: následkem se rozumí porušení nebo ohrožení zájmů, které jsou objektem přestupku, není správná formulace diplomantky, že „škodlivý následek je samotné porušení povinnosti ...“;
- ke str. 23: ob stojí v současné odlišné právní konstrukci trestného činu a přestupku, že hlavní význam materiálního znaku přestupku „tkví k možnosti odlišovat od sebe správní delikty a trestné činy, obzvláště tam kde jsou znaky obou jednání stejné“?!
- ke str. 41: odkazuje-li diplomantka při rozboru deliktů způsoblosti fyzické podnikající osoby, na § 18 zákona o odpovědnosti za přestupek, že přestupek může spáchat osoba starší 15 let, chtěla tím zřejmě vyjádřit, že považuje dosažení tohoto věku za významné i pro podnikající fyzické osoby. Tento názor ale není argumentačně podložen.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je nejvyšší míra podobnosti práce s jinými texty rovna okolo 0 %.

Celkově hodnotím diplomovou práci tak, že ještě splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce, s předběžnou klasifikací dobře.

Doporučuji diplomantce, aby se v rámci ústní obhajoby vyjádřila k zásadě ne bis in idem ve vztahu k odpovědnosti za přestupky a k jejímu právnímu zakotvení.

V Plzni dne 5. dubna 2019

doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.
vedoucí práce